

Daniel Estulin

TransEvoluția

Apropiata epocă a deconstrucției umane

Traducere din limba engleză
de *Mihai-Dan Pavelescu*

<i>Prolog</i>	7
Capitolul 1 • Economia	19
Capitolul 2 • Conspirația modificărilor genetice	42
Capitolul 3 • Programarea maselor	86
Capitolul 4 • Explorarea spațiului cosmic	123
Capitolul 5 • Transumanismul	167
<i>Epilog</i>	235
<i>Note</i>	237
<i>Index</i>	249

ECONOMIA

Iluziile pe care le avem despre economie rezultă din faptul că unii consideră că economia se rezumă la bani. Cu toate acestea, banii nu sunt un factor determinant al bogăției. Determinările statistice ale fluxurilor de bani nu au nicio legătură cu evaluarea reală a bogăției. Dezvoltarea minților indivizilor este cea care afectează cu adevărat planeta.

Funcționarea unei economii nu este determinată nici de bani, nici de statistici și *nici* de teoriile monetare. Factorii determinanți sunt de natură fizică și printre ei se numără creierul omului, care nu seamănă cu niciun alt creier. Niciun animal nu poate înregistra un brevet de invenție, ci doar oamenii pot face asta. Una dintre modalitățile prin care ne organizăm sistemul social este adoptarea de obiceiuri sociale, modul în care ne comportăm ca oameni, ca ființe umane. Iar dacă obiceiurile noastre sunt defectuoase, atunci vom avea probleme – iar acele probleme *pot fi anticipate*.

Vreau să înțelegeți că evenimentele la care asistăm în lumea contemporană – *distrugerea pe scară largă a economiei mondiale* – nu sunt un accident, o eroare de calcul sau rezultatul unor înșelăciuni politice. Toate se fac premeditat, *absolut premeditat*. Motivul? Actualul imperiu corporatist știe că „progresul omenirii” ar însemna decesul său iminent.

Imperiile nu pot supraviețui într-o lume în care progresul tehnologic și științific este răspândit pe scară largă. Un imperiu necesită o lume în care oamenii să fie obtuzi și servili ca oile. Imperiile caută să distrugă structurile, de exemplu statele naționale, care susțin progresul uman și importanța vieții. „Entitățile aflate la putere” sunt orientate în mod deliberat împotriva statelor naționale (țări

independente) și a economiilor lor, pentru a le distruge și a-și păstra astfel propria putere imperativă. *Iar asta se face în mod planificat.*

Imperiile nu înseamnă regi așezați pe tronuri din aur, pentru că sunt mai presus de regi. *Ele reprezintă un sistem de control*, mai exact controlul total exercitat de un sistem monetar internațional, care este la rândul său condus de băncile internaționale.

Trebuie să înțelegem că globalizarea nu este altceva decât o nouă formă de imperiu, care are ca țeluri eliminarea statelor naționale, a libertății și a drepturilor.

Știu că unii vor exclama: „Ce imperii? Imperiile nu mai există de mult timp.”

Actualul imperiu este un sistem complex de bănci centrale, bănci de investiții, fonduri speculative, fonduri de capital privat, companii de asigurări și sisteme bancare paralele („shadow banking”). Un sistem financiar care a fost responsabil pentru o mutație de paradigmă în ultima jumătate de secol: îndepărtarea de producția de bunuri fizice și de economia reală, și apropierea de speculă, de ideea maximizării profitului și a politicii monetare pure. Acesta este imperiul contemporan!

CUM FUNCȚIONEAZĂ BANII

Așa cum spuneam mai devreme, economia nu are nicio legătură cu banii. Elita a creat un imperiu, pe care-l controlează. Prea mulți cred că totul se rezumă la bani. Banii nu sunt decât un instrument și ei în sine nu afectează dezvoltarea planetei. Există credința falsă că banii exprimă o valoare intrinsecă, dar valoarea exprimată nu este similară unei cantități propriu-zise, ci reprezintă doar efectele relative ale creșterii și/sau descreșterii potențialului său fizic relativ la densitatea populației dintr-o societate. Valoarea banilor nu rezidă în schimburile lor individuale, ci în funcționarea ca factor unificator al proceselor sociale ale unui stat.

Ce afectează dezvoltarea planetei noastre? Minteă umană. Așa se măsoară umanitatea. Pe oameni îi deosebește de animale capacitatea de a descoperi principii fizice universale, care apoi sporesc și îmbunătățesc umanitatea. Mințile noastre ne permit să inovăm și apoi să îmbunătățim viețile populațiilor. Dezvoltarea omenirii, dezvoltarea puterii indivizilor și statelor *depind* de dezvoltarea științifică, descoperire științifică și progres tehnologic.

Prin reducerea productivității, subminarea investițiilor în infrastructură și zădărnicierea invențiilor și tehnologiilor, elita dorește să forțeze o reducere a populației. Pentru că o minoritate poate să exercite un control aproape total dacă menține populația redusă numeric și în stare de înapoierie.

Criza monetară actuală reflectă nebunia ce a fost impusă în timpul procesului de distrugere a economiei fizice. Motivul „crizei” actuale nu este fluctuația de pe piețele financiare, ci faptul că ne găsim în hiperinflație; dacă ați examina suma totală de bani despre care se presupune că se află în circulație și ați examina procentajul de bani care au o corespondență cu realitatea fizică, veți constata că este mult mai mic... aproape zero. Dar nu aceasta este problema! Problema o reprezintă producția fizică pe cap de locuitor și epuizarea resurselor de care depinde ea.

Viitorul omenirii rezultă din economia fizică și din transformările fizice pe care le producem luând ca sursă lumea înconjurătoare. Iată un exemplu. Luăm o movilă de piatră bogată în minereu de fier și rafinăm minereul, pe care-l utilizăm după aceea pentru a obține fier, apoi utilizăm fierul respectiv pentru a produce oțel, și utilizăm oțelul pentru a produce mașini-unelte care ne permit după aceea să construim multe altele: automobile, trenuri, navete spațiale, reactoare nucleare. Am progresat.

În fiecare etapă a procesului, transformarea obținută are valoare mai mare pentru societate, prețuiește mai mult în termeni fizici, decât ceea ce a fost prelucrat. Outputul este mai mare decât suma inputurilor.

Când construim infrastructură, reorganizăm de fapt continuumul spațio-temporal fizic al planetei, îngăduind lumii noastre să atingă niveluri tot mai ridicate de eficiență și frumusețe.

Prin urmare, dacă sistemul se deplasează constant spre niveluri superioare de eficiență, de pildă de la o economie bazată pe cărbune la o economie bazată pe petrol, apoi la o economie bazată pe energia nucleară, în fiecare etapă se va constata o creștere a puterii productive a muncii omenesti – *așa se creează bogăția reală*. Oamenii produc lucruri benefice. Banii nu dețin niciun fel de putere magică, nicio valoare intrinsecă, ci reprezintă pur și simplu modul de facilitare a comerțului dintre oameni.

DE CE DISTRUGE IMPERIUL SISTEMUL FINANCIAR?

Șapte miliarde de oameni trăiesc în prezent pe planeta Pământ, un glob mic și albastru, răătăcitor prin spațiul cosmic, cu resurse naturale limitate și o populație aflată în permanentă creștere. Hrana și apa devin tot mai puțin.

De exemplu, potrivit studiului Gravity Recovery and Climate Experiment al NASA, pânzele freactice ale Indiei s-au redus cu aproximativ 20% în ultimii doi ani.¹ În prezent, agricultura Indiei utilizează aproximativ 90% din resursele sale totale de apă. Pe măsură ce lipsa apei devine o problemă tot mai acută, India s-ar putea confrunta cu penurii alimentare catastrofale.

În scurt timp, statul indian va fi poate silit să importe mai multe alimente și, întrucât are o populație de 1,2 miliarde de locuitori, actualul surplus mondial de hrană va dispărea imediat, creând o situație de nesusținut pentru planetă în general.

Elita înțelege asta. David Rockefeller înțelege asta. Regii și reginele lumii o înțeleg – o populație mai mare înseamnă mai puțin resurse naturale și mai multe crize de hrană și apă.

De fapt, elita, factorii oligarhici de control ai imperiului din toată Europa, a înțeles încă de la mijlocul secolului al XVIII-lea că nivelurile de dezvoltare și progres tehnologic sunt direct proporționale cu creșterea populației. Fără progres științific și tehnologic, creșterea populației nu poate fi susținută, deoarece necesită niveluri tot mai sofisticate de tehnologie.

Iar progresul tehnologic nu tolerează oligarhiile. Statele care se îngrijesc de dezvoltarea creativ-intelectuală a populațiilor lor produc cetățeni care nu vor tolera la nesfârșit forme oligarhice de conducere.

De aceea, dacă dorește să controleze complet o planetă, o elită oligarhică trebuie să reducă populația la un număr „gestionabil”. Nu uitați că șapte miliarde de oameni, o cifră care crește întruna, înseamnă tot atâtea guri de hrănit. Rockefeller și compania înțeleg perfect asta, chiar dacă noi n-o înțelegem. Pentru ca elita să mănânce, noi trebuie să murim. Ce părere aveți de soluția aceasta?

DEPOPULAREA ȘI „LIMITELE CREȘTERII” CLUBULUI DE LA ROMA

Cea mai importantă instituție mondială care insistă pentru un plan malthusian de depopulare este Clubul de la Roma. Printre membrii săi se numără unii dintre conducătorii planetei: David Rockefeller, Mihail Gorbaciov, regele și regina Spaniei, prințesa Beatrix a Olandei, regele Filip al Belgiei.

Înființat în aprilie 1968 de Alexander King și Aurelio Peccei, Clubul de la Roma este format în principal din membri ai Nobilimii Negre venețiene, descendenți ai celor mai vechi și bogate familii europene. Nobilimea Neagră a controlat și a condus Genova și Veneția în secolul al XII-lea.

În anul 1972, Clubul de la Roma a publicat unul dintre cele mai periculoase documente din toate timpurile: *Limitele creșterii*. Acesta declara că în următorii 40 de ani planeta își va epuiza resursele limitate și de aceea, pentru ca omenirea să supraviețuiască, era necesară o ajustare a stilului său de viață și a numărului de locuitori ai Pământului.

Potrivit Clubului de la Roma, pentru a supraviețui, omenirea trebuie să-și reducă dependența de tehnologie, să-și înfrâneze pornirea spre progres, inovare tehnologică și avansare, și să impună un regim mondial de *dezintegrare economică controlată*.

De la momentul publicării sale, teza *Limitelor creșterii* a fost infiltrată în guverne și instituții guvernamentale supranaționale din toată lumea, în așa-zise instituții educaționale, programe universitare și multe altele, practic în toate domeniile culturii populare. Rezultatele au fost dezindustrializarea totală, războaie și genocid așa cum vedem în prezent.²

Rezultatul final este colapsul economiei mondiale, chiar în versiunea de resurse „nelimitate” a Clubului de la Roma, care include absența oricăror progrese semnificative în știință sau dezvoltarea de noi tehnologii revoluționare. Dacă răzbateți prin confuzia de exprimare, un raport al Clubului de la Roma ne atenționează destul de clar asupra planurilor lui reale: „În căutarea unui nou inamic împotriva căruia să ne unim, am venit cu ideea că poluarea, amenințarea încălzirii globale, penuria de apă, foametea

și altele de aceeași natură ar fi binevenite.” Raportul încheia cu afirmația: „Prin urmare, adevăratul inamic este omenirea însăși.”

În felul acesta, o instituție internațională de vârf insistă pentru politici retrograde în tehnologie și reducerea populației planetei cu câteva miliarde de oameni; în cazul în care n-ați știut, asta înseamnă *genocid*.

Cu toate acestea, înainte de a putea reduce populația și îmblânzi turma, *ei trebuie să distrugă economia mondială prin distrugerea cererii consumatorilor*, ceea ce se realizează prin sărăcirea noastră, a tuturor.

Poate că vreți să știți motivul pentru care Rockefeller și compania ar dori să distrugă cererea. N-ar suferi și ei din punct de vedere financiar? Răspunsul este *nu!* Ei nu vor suferi deloc, întrucât controlează deja majoritatea bogăției mondiale. În acest moment al istoriei, grija lor principală este de a asigura supraviețuirea propriei lor *seminții*. Și, o dată în plus, pentru ca ei să supraviețuiască într-o epocă a sărăcirii resurselor naturale, *cei mai mulți dintre noi trebuie să moară*.

* * *

Toți am auzit despre Marea criză economică din anii 1929-1933. Multora nu le-a fost însă predată adevărata istorie și de aceea nu înțeleg ce s-a întâmplat în perioada respectivă.

Contrar celor ce vă spun manualele „oficiale” de istorie, Marea criză nu a fost un eveniment care i-a șters de pe fața Pământului pe capitaliștii americani. A fost un eveniment care i-a îmbogățit și mai mult pe cei bogați, transferând averea poporului în mâinile unei elite deja avute.

Între 1929 și 1937, Bank of America a câștigat miliarde de dolari din executări imobiliare silite. Să nu credeți că cei mai bogați dintre bogați vor fi afectați de vreun colaps economic. Singurii afectați vom fi noi.

Apare însă o întrebare: cum vor distruge ei cererea? Prin distrugerea deliberată a economiei mondiale. Cu alte cuvinte, prin „dezintegrare controlată”. Adică exact piatra de temelie a altui document de natură politică, pregătit de un alt grup de elită: *Proiectul anii 1980* al Consiliului pentru Relații Externe. Dezintegrarea economică controlată și eliminarea nucleelor industriale

științifice avansate ale lumii au reprezentat o componentă majoră a celui raport. CRE, una dintre instituțiile centrale ale oligarhiei din Statele Unite, a numit proiectul respectiv „cea mai vastă întreprindere din istoria sa”.

Raportul CRE alcătuit din 33 de volume a însemnat planuri de acțiune, pentru a căror aplicare oligarhia și-a folosit toate puterile în a doua jumătate a anilor 1970 și anii 1980. Ele au impus una dintre cele mai profunde mutații în politica economică și a statelor naționale din secolul al XX-lea – mutația paradigmei spre o economie postindustrială.³

Ce înseamnă „dezintegrare controlată”? Economia mondială va fi împinsă în colaps, dar nu în mod aleatoriu. Întrucât oligarhia va controla procesul dezintegrării, va fi necesară aplicarea de șocuri economice: explozii ale prețului petrolului, tăieri de credite, instabilitatea dobânzilor. Economia mondială va fi împinsă spre o rată zero a creșterii, pentru ca în cele din urmă să se ajungă la rate negative.

Simultan s-a creat piața la vedere în petrol, piața euroobligatiunilor, piața instrumentelor financiare derivate și extinderea aparatului bancar offshore, și s-au „spălat” cantități mari de bani obținuți din vânzarea drogurilor prin intermediul unora dintre cele mai mari bănci mondiale.

În ultimii ani, mari instituții bancare din lume au fost prinse „spălând” prin conturile lor miliarde de dolari în venituri ilegale provenite din comerțul cu droguri: Wachovia Bank, HSBC, Citigroup, ba chiar și Coutts, banca privată a reginei Angliei.

În spatele acestei inițiative pare a se afla grupul de bănci Inter-Alpha. De la înființarea sa în 1971 de către Jacob Rothschild ca un cartel bancar european, Inter-Alpha Group a fost un epicentru de operațiuni dirijate de la Londra. Inter-Alpha Group include printre alții coloși financieri ca Royal Bank of Scotland, Banco Espirito Santo din Portugalia, Banco Santander din Spania, ING din Olanda, banca franceză Société Générale și Commerzbank din Germania.

Grupul de bănci a fost creat de fapt în ultimele etape ale celui de-al Doilea Război Mondial, fiind condus din Londra de Jacob Rothschild. De la înființarea sa la sfârșitul anilor 1700 în Frankfurt, rețeaua bancară Rothschild a fost o operațiune a Nobilimii Negre,

o conspirație a conglomeratelor financiare globale ce datează încă din timpul Cruciadei a IV-a.

Printre primii sponsori ai lui Rothschild s-a numărat familia bavareză Thurn und Taxis, care controla serviciile de informații venețiene și era una dintre principalele familii din Imperiul Habsburgic.

Această conexiune venețiană constituie adevărata sursă a puterii financiare a legendarei familii Rothschild.

În ciuda bogăției enorme pe care o reprezintă în sine, băncile acestea nu au dispus de toate fondurile necesare pentru a transforma lumea în conformitate cu planurile lor. Ele au oferit capitalul inițial, după care și-au utilizat puterea de a controla banii altora pentru a crea piețele și instituțiile folosite în controlarea piețelor mondiale. Acest grup a stat la baza înființării fondurilor speculative, a fondurilor de capital privat și a altor instrumente financiare dominante – partea întunecată a lui Inter-Alpha Group.

Pentru a-și atinge obiectivul, s-a realizat mai întâi o unitate bancară în Europa postbelică, ce a reprezentat baza unei noi structuri financiare universale, de fapt o revenire la modelul imperialist existent anterior Revoluției Americane din secolul al XVIII-lea. Plănuirea acestei noi Europe a început chiar înainte de terminarea celui de-al Doilea Război Mondial și a dus în scurt timp la crearea în 1951 a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, apoi la formarea Comunității Economice Europene în 1957. Acestea au fost etape inițiale esențiale spre actuala Uniune Europeană și moneda ei supranațională: euro.

Prin măsurile acestea, și cu eliminarea ulterioară a suveranităților naționale, imperiul economic nou/vechi a început procesul construirii unui sistem financiar european fără granițe. Într-o succesiune rapidă au urmat dezvoltarea piețelor pentru euroobligațiuni și eurodolar, și mega-băncile. Acestea, majoritatea cu sediile în Londra, au fuzionat cu alte bănci britanice, dar și cu bănci ce-și aveau sediile în Europa, Asia și cele două Americi. Mega-băncile au fost concepute pentru a ocoli reglementările bancare naționale și au reprezentat astfel începutul „globalizării” (adică al imperializării) finanțelor.

Adevărata putere a lui Inter-Alpha Group nu rezidă însă în băncile individuale în sine, ci în modificările pe care operațiunile

Inter-Alpha le-au declanșat în economia mondială. Proiectul Inter-Alpha a transformat sistemul financiar global într-un gigantic cazinou: un parc tematic pentru băncile de investiții, care constituie „brațul speculativ” al băncilor comerciale și fondurilor speculative.

COMISIA TRILATERALĂ

O altă organizație strâns legată de Clubul Bilderberg și de Consiliul pentru Relații Externe este o entitate mai puțin cunoscută, Comisia Trilaterală (TC – „Trilateral Commission”), înființată de David Rockefeller în 1973. Membrii ei par să împărtășească aceleași filozofii antinaționaliste și încearcă să împiedice forțele naționaliste interne din țările lor de origine să exercite influență asupra politicii.

Înființarea TC a fost planul lui Rockefeller de a încuraja:

... unitatea între puterile industrializate, astfel încât, laolaltă, să poată atinge scopul lui: o structură economică și politică globală mai integrată.⁴

Strategia lui Rockefeller „dezvăluie de asemenea un aspect fundamental al bogăției și puterii: nu contează cât de mulți bani are cineva; dacă aceștia nu sunt utilizați pentru a captura și controla organizațiile ce produc ideile și politicile care călăuzesc guverne și pe membrii acestora, adevărata putere a unei mari averi nu va fi niciodată împlinită”.⁵

În ciuda naturii primordial financiare a motivelor și metodelor Comisiei Trilaterale, țelurile sale politice nu s-au schimbat de 40 de ani:

Deși interesul principal al Comisiei este de natură economică, trilateralistii au identificat un obiectiv politic vital: obținerea controlului asupra președinției americane.⁶

Unul dintre recruții cei mai notabili ai Comisiei Trilaterale a fost candidatul prezidențial, ulterior președinte al Statelor Unite, Jimmy Carter. Pentru povestea felului în care Carter a fost ales ca președinte al SUA, puteți consulta *Clubul Bilderberg, conducerea secretă a lumii* *.

* Ed. Meteor Press, 2008 (n.t.).

Odată ce Jimmy Carter din Comisia Trilaterală a fost instalat ca președinte al SUA, oligarhia a implementat în administrația sa *Proiectul anii 1980* al Consiliului pentru Relații Externe. Personalul de vârf al *Proiectului anii 1980* a devenit personalul de vârf al guvernării Jimmy Carter, pe care a condus-o efectiv începând cu anul 1977. Doi dintre cei nouă directori ai Proiectului, W. Michael Blumenthal și Zbigniew Brzezinski, au fost numiți secretar al trezoreriei, respectiv consilier prezidențial pentru probleme de securitate națională. Cyrus Vance, care a condus un grup de lucru din *Proiectul anii 1980*, a fost numit secretar de stat, iar Paul Volcker, purtător de cuvânt pentru politica „dezintegrării controlate”⁷ a *Proiectului anii 1980*, a devenit președintele Consiliului Rezervei Federale.

Începând cu săptămâna 6-12 octombrie 1979, Volcker a început să crească ratele dobânzilor prin creșterea ratei fondurilor federale și creșterea anumitor categorii de cerințe ale rezervelor pentru băncile comerciale. El a continuat să crească ratele până în decembrie 1980, când rata dobânzii de bază a băncilor comerciale americane a ajuns la 21,5%...

Efectele acestei politici au fost rapide și devastatoare, mai ales pentru că în anii 1970 oligarhia utilizase două înșelătorii pentru a determina explozia prețurilor petrolului. În Statele Unite, producția industrială și cea agricolă s-au prăbușit masiv. Între 1979 și 1982, producția SUA pe cap de locuitor s-a redus după cum urmează în următoarele domenii esențiale de fabricație: mașini-unelte prelucrătoare de metal cu 45%, buldozere cu 53,2%, automobile cu 44,3% și siderurgie cu 49,4%.⁸

Nu vi se pare ca un brânci dat spre o societate postindustrială? Bineînțeles că așa a fost.

REUNIUNEA BILDERBERG DIN 1973 ȘI PLĂNUIREA UNEI ÎNȘELĂTORII CU PETROL

La începutul anului 1973, dolarul era în scădere și economiile franceză, germană și japoneză începeau să prospere cu adevărat. La începutul anului 1973, marca vest-germană zdrobise deja lira sterlină britanică și în iulie-august avea toate șansele să obțină hegemonia asupra dolarului american suferind.

În luna mai 1973, Clubul Bilderberg s-a reunit la un complex exclusivist din Saltsjobaden, Suedia:

Unele elite asociate cu băncile centrale din New York au decis că era momentul pentru un șoc major, care să inverseze direcția economiei globale, chiar cu costul unei recesiuni în economia americană – care nu-i preocupa într-o măsură atât de mare, atâta timp cât controlau fluxurile banilor.⁹

Punctul principal de pe agenda de lucru a întâlnirii Bilderberg a fost șocul petrolului din 1973: creșterea vizată de 400% a prețului petrolului OPEC în viitorul apropiat. Economistul William Engdahl explică:

Discuțiile nu s-au purtat despre cum am putea noi, ca reprezentanți ai celor mai puternice state industrializate, să convingem țările arabe din OPEC să nu majoreze masiv prețul la petrol, ci despre ce vom face cu petrodolarii care vor sosi inevitabil în băncile din Londra și New York, din câștigurile arabilor din OPEC provenite de pe urma petrolului.

Șocul petrolului a venit la doi ani după căderea dolarului, care s-a prăbușit realmente ca un bolovan, deoarece în economia americană începeau să apară fisuri majore față de perioada postbelică, când Statele Unite fuseseră o putere industrială de talie mondială, iar rezervele de aur și toate celelalte se aflaseră în corelație reciprocă ideală.¹⁰

ADEVĂRATELE MOTIVE DIN SPATELE CREȘTERII CU 400% A PREȚULUI PETROLULUI

Creșterea bruscă cu 400% a prețului petrolului în 1973/1974 a salvat dolarul, care a plutit deasupra unui ocean de petrol. Trebuie să ne reamintim că Nixon rupsesse unilateral legătura dintre dolar și aur în august 1971, după care dolarul căzuse cu aproape 40% față de monede importante ca marca vest-germană și yenul japonez. Ce a salvat dolarul? Ce a salvat Wall Street și puterea dolarului ca entitate financiară? N-a făcut-o în niciun caz economia americană, ci explozia prețului cu 400% impusă de OPEC.